

ΤΑ ΔΕΚΑΧΡΟΝΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ (1960 - 1970)

Ἡ ἱστορία τῆς παιδαγωγικῆς ἐρεύνης ἐν Κύπρῳ ταυτίζεται, κατὰ τὸ πλεῖστον, μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ὁμίλου Παιδαγωγικῶν Ἐρευνῶν Κύπρου.

Μέχρι τοῦ 1960, ἡ παιδαγωγικὴ ἔρευνα ἦτο καθ' ὀλοκληρίαν ἀγνωστος εἰς τὴν νῆσον μας. Ἡ ἐμπειρία, ἡ ἔνδειξις, ἡ ὑποθετικὴ ἀποψις, ἡ γνώμη προσώπων θεωρουμένων ἢ παρουσιαζομένων ὡς αὐθεντίαι καὶ μαρτυρίαὶ ἀπὸ ἐρέυνας διεξαχθείσας εἰς ἄλλας χώρας ἀπετέλουν τὴν μοναδικὴν θάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστηρίζετο ἡ διαμόρφωσις σχεδίων ἢ μεθόδων ἐργασίας.

Εἶναι, θεβαίως, τελείως ἐπιτρεπτόν, εἰς τὸν τομέα τῆς διδακτικῆς πράξεως, αὕτη νὰ θασιίζεται ἐπὶ τῶν πορισμάτων ἐρευνῶν διεξαγομένων ἐπὶ παγκοσμίου ἐπιπέδου, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι τὸ θασικὸν ὑποκείμενον «παιδί» εἶναι μία παγκόσμιος πραγματικότης, μὲ τοπικὰς ἴσως ἰδιοτυπίας, ἀλλὰ μὲ τὰ αὐτὰ θασικὰ ψυχολογικὰ καὶ πνευματικὰ γνωρίσματα. Ἐν τούτοις, ὅταν τὰ πορίσματα ταῦτα ἐπαληθεύωνται καὶ ἐπὶ τοπικοῦ ἐπιπέδου, ἡ σημασία των αὐξάνει καὶ ἡ ἐγκυρότης των κατοχυροῦται.

Ἐπάρχουν, ὅμως, καὶ τομεῖς, διὰ τοὺς ὁποίους, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι πιθανὸν νὰ ἔχουν διεξαχθῆ σχετικαὶ ἔρευναὶ ἀλλοῦ, θεωρεῖται ἀπαραίτητος ἡ ἀπόκτησις στοιχείων κατόπιν ἐρευνῶν ἐπιτοπίως, διὰ νὰ δύναται τις νὰ ὁμιλῇ μετὰ σοβαρότητος, πειστικότητος καὶ ἐπιστημονικότητος. Τοιοῦτοι τομεῖς εἶναι οἱ σχετιζόμενοι μὲ θεσμούς, ἐκπαιδευτικὰ σχήματα, διδακτικὰς μεθόδους μὲ ἐντόνους τοπικὰς ἰδιομορφίας, μὲ τὸ γλωσσικὸν θέμα, μὲ τὸ ἄμεσον φυσικὸν, κοινωνικὸν καὶ πολιτιστικὸν περιβάλλον κ.τ.τ.

Τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀνάγκης αὐτῆς ἔταξεν ὡς σκοπὸν τοῦ Ὁμίλου Παιδαγωγικῶν Ἐρευνῶν Κύπρου, εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του. Εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Ὁμίλου μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα «Δελτία» προβάλλεται ἢ ὑπὸ τῶν μελῶν του διεξαχθεῖσα ἐργασία, τῆς ὁποίας μία γενικὴ συνοπτικὴ κατάστασις δημοσιεύεται εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος «Δελτίου». Ἡ ἐργασία αὕτη οὐδόλως δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐντυπωσιακὴ, ἀλλ' οὔτε καὶ δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς «περιφρονητέα». Ἄν δὲ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει αἱ συνθήκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας αὕτη ἔχει συντελεσθῆ, ἴσως νὰ ἡδύνατο νὰ κερδήσῃ κάποιον καλύτερον χαρακτηρισμόν.

Ἡ διεξαγωγή ἀξίας λόγου ἐρεύνης ἀπαιτεῖ, μεταξὺ ἄλλων, ἐρευνητὰς διαθέτοντας τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις, τὰ ἀναγκαῖα μέσα καὶ

τὸν ἀπαραίτητον χρόνον. Τὸ ὑπὸ τοῦ Ο.Π.Ε. ἐπιτελεσθὲν ἔργον δέον νὰ κριθῆ ἀφοῦ πρῶτον ληφθῆ ὑπ' ὄψει τὸ γεγονός ὅτι ὁ "Ὀμιλος διέθετεν ἐλαχίστους ἀνθρώπους ἱκανοὺς πρὸς διεξαγωγὴν ἐρευνῶν, διαθέτοντας ἐλάχιστα μέσα καὶ ἐλάχιστον χρόνον. Εἰς τὴν πραγματικότητα, ὁ ἐλάχιστος χρόνος τὸν ὁποῖον οὗτοι κατῴρθωναν νὰ ἐξευρίσκουν προήρητο ἀπὸ τὸ ὑστέρημά των.

Ἡ ἔρευνα ἐπὶ θέματος τόσον σοβαροῦ ὡς ἡ ἐκπαίδευσις, δὲν δύναται τελικῶς παρὰ νὰ ἀποτελέσῃ μέλημα τοῦ ἐπισημοῦ κράτους, τοῦ ὁποίου εἶναι καὶ εὐθύνη. Ὑπάρχουν θάσιμοι λόγοι νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ ἱκανοποίησις τῆς ἀνάγκης αὐτῆς κατὰ τὸν ἀρμόζοντα τρόπον δὲν θὰ θραδυπορήσῃ εἰσέτι ἐπὶ πολὺ. Μέχρι τότε, ὁ Ο.Π.Ε. θὰ προσπαθῆ νὰ πληροῖ τὸ κενὸν καθ' ὃν τρόπον τοῦ ἐπιτρέπουν οἱ μύριοι περιοριστικοὶ παράγοντες ποὺ συνιστοῦν τὸ πλαίσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου δρᾷ. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κράτους ἀνάληψιν τῶν εὐθυνῶν του εἰς τὸν τομέα τοῦτον, ὁ Ο.Π.Ε. πιστεύει ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἔχη λόγον ὑπάρξεως καὶ θὰ συνεχίσῃ νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν τόπον κατὰ δύναμιν, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι τὰ μέλη του διακατέχονται ἀπὸ δίψαν καὶ ἔφρουν πρὸς ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν καὶ αἰσθάνονται ἰδιαιτέραν χαρὰν ὅταν προσφέρουν, ἔστω καὶ ὅταν τὸ προσφερόμενον εἶναι μικρόν.